

4.adventná nedeľa rok C, 19.12.2021

Pondelok Féria	20/12	Senné Jastrabie	18.00 17.00	+Marián Dzvoník +Františka,Paulína,HelenaOgurčákoví a Eduard,Jolana Kuchtoví
Utorok Féria	21/12	Senné Palín	18.00 17.00	+Bartolomej Dolinič a jeho rodičia +z rod. Kučerovej a Matinovej
Streda Féria	22/12	Senné	6.00	+Marta Štofčíková a jej rodičia
Štvrtok Féria	23/12			
Piatok Vigília Narodenia Pána Štedrý deň	24/12	Senné Jastrabie Palín Palín	24.00 22.30 24.00 9.00	+Mária Saboslajová r.Bobíková +Alenka Mrázová zdr.B.p.rodFil'ová,Eva,Bibiana,Štefan Gr.kat. liturgia
Sobota NARODENIA PÁNA SLÁVNOSŤ Vianoce	25/12	Senné Jastrabie Palín	10.30 8.00 9.15	za farnosť zdr.B.p.Margita Laškodyová, živ.jub. zdr.B.p. rod. Sidorová
Nedeľa Svätá Rodina 1.nedeľa vianočná	26/12	Senné Senné Z.Široká Jastrabie Palín*	10.30 8.30 8.00 9.15 8.00	+Štefan a Mária Halasovi Gr. kat. liturgia na úmysel darcu +Štefan Mesaroš a Mária Semanová +Cyril Badida

Oznamy

- v pondelok, utorok a v stredu spovedám pred alebo po sv.omši.
- Na obecnom úrade v Sennom sa aj toho roku pečú vianočné oblátky. Môžete si ich zakúpiť v sákristii za dobrovoľný príspevok. Výťažok bude použitý pre kostolné potreby.
- **Požehnanie betlehemov** bude na začiatku polnočnej sv.omše. Prineste si betlehemy.
- Pri sv. omšiach na Vianoce 25.12. si pri slovách Vyznania viery „a mocou Ducha Svätého vzal si telo z Márie Panny ...“ pokľakneme z úcty k tajomstvu Vtelenia Božieho Syna.
- Od 26.12. prežívame Vianočnú oktávu. Každý deň tejto oktávy je sviatkom, ktorým si osobitne pripomíname chvíľu, kedy sa Boží Syn stal človekom. Prežívajme tieto dni v zasvätení Bohu.
- Na budúcu nedeľu je Sviatok sv. Rodiny, bude na záver sv.omše **požehnanie rodín** a obnova manželských sľubov.

Milodary na kostol: zvonček 12.12.2021: Senné 98.87€, Jastrabie 24.25, Palín 46€.; na kostol v Palíne 250€, v Sennom: 100€ rod. Františka Dušku, v Jastrabí: 100€ rod. Ondová, bohuznáma 20€. **Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!**

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021

Katechéza o sv. Jozefovi (4): Sv. Jozef, človek ticha

«Bratia moji, [...] kto sa neprehréšuje slovom, je dokonalý muž, schopný udržať na uzde aj celé telo. [...] Jazyk je síce malý úd, ale honosí sa veľkými vecami. Pozrite, aký malý oheň akú veľkú horu zapáli! [...] Z tých istých úst vychádza dobrorečenie i zlorečenie. A nemá to tak byť, bratia moji». (Jak 3,2.5.10)

Pokračujeme v našej ceste rozjímania o sv.Jozefovi. Po priblížení prostredia, v ktorom žil, jeho úlohy v dejinách spásy a toho, že bol spravodlivý a manžel Márie. Ďalší aspekt jeho postavy: **mľčanie**. Dnes mnohokrát potrebujeme ticho. Ticho je dôležité. Kniha múdrosti: *Keď bola noc v najhlbšom tichu, vtedy zostúpilo tvoje slovo na zem*. Vo chvíli najväčšieho ticha sa zjavil Boh. Je dôležité myslieť na ticho v tejto dobe, keď sa zdá, že má takú malú hodnotu. Evanjeliá nezaznamenávajú žiadne slová Jozefa Nazaretského, vôbec žiadne, nikdy v nich neprehovoril. Jozef svojim mľčaním potvrdzuje: «V tej miere, ako v nás rastie Božie slovo, Slovo, ktoré sa stalo človekom, ubúda ľudských slov». Toto, čo môžeme definovať ako „rapotanie“. Sám Ján Krstiteľ, ktorý je «hlas volajúceho na púšti: „Pripravte cestu Pánovi“», hovorí o Slove: «On musí rásť a mňa musí ubúdať». To znamená, že on má hovoriť a ja mám byť ticho a Jozef nás svojim mľčaním pozýva, aby sme urobili miesto pre prítomnosť Slova, ktoré sa stalo telom, pre Ježiša. Jozefovo mľčanie nie je nemotou, je to ticho plné *načúvania*, *čínorodé* mľčanie, ticho, ktoré dáva vyniknúť jeho hlbokému vnútru. «Jedno Slovo vyslovil Otec a bol to jeho Syn»«a to [Slovo] vždy hovorí vo večnom tichu, a v tichu ho musí duša započuť» (Slová svetla a lásky). Ježiš vyrastal v tejto „škole“, v dome v Nazarete, s každodenným príkladom Márie a Jozefa. A nie je prekvapujúce, že Ježiš sám počas svojich dní vyhľadával miesta ticha a pozval svojich učeníkov, aby zažili takúto skúsenosť: «Podťe vy sami do ústrania na pusté miesto a trochu si odpočinite». Aké krásne by bolo, keby sa každému z nás podľa vzoru sv.Jozefa podarilo obnoviť tento *kontemplatívny rozmer života roztvárajúceho sa práve vďaka tichu*. Všetci však zo skúsenosti vieme, že to nie je ľahké: ticho nás tak trochu desí, pretože od nás vyžaduje, aby sme vstúpili do seba a stretli sa s tou najpravdivejšou časťou nás samých. A mnoho ľudí má strach z ticha, musí hovoriť alebo počúvať rádio, pozerá televíziu... Filozof Pascal poznamenal, že «všetko nešťastie ľudí pochádza z jedinej veci, že nedokážu zostať v pokoji v jednej izbe». Drahí bratia a sestry, učme sa od

sv.Jozefa pestovať priestory ticha, v ktorom môže vyniknúť iné Slovo-Ježiš, Slovo: to od Ducha Svätého, ktorý v nás prebýva a ktorý prináša Ježiša. Nie je ľahké rozpoznať tento Hlas, ktorý sa často mieša s tisíckami hlasov starostí, pokušení, túžob a nádejí, ktoré v nás prebývajú; no bez tohto tréningu, ktorý pochádza práve z praxe ticha, *môže ochorieť aj naša reč*. Namiesto toho, aby dala vyniknúť pravde, môže sa stať nebezpečnou zbraňou. Naše slová sa totiž môžu stať podlízavosťou, chválenkárstvom, lžou, ohováraním, hanobením. Je to vec skúsenosti, že «Mnohí padli ostrím meča, ale nie toľkí, ako čo zahynú pre jazyk». Ježiš to povedal jasne: Kto zle hovorí o svojom bratovi alebo sestre, kto hanobí svojho blížneho, je vrahom. Zabíja jazykom. My tomu neveríme, no je to pravda. Pomyslime trochu na tie prípady, keď sme vraždili jazykom, zahanbili by sme sa! No prospeje nám to, veľmi nám to prospeje. Biblická múdrosť potvrdzuje, že «smrť priam tak ako život býva v moci jazyka a tí, čo radi obracajú ním, budú sa živiť jeho ovocím». A apoštol Jakub vo svojom liste rozvíja túto starodávnu tému o moci reči - pozitívnej i tej negatívnej - na pozoruhodných príkladoch: «Kto sa neprehrešuje slovom, je dokonalý muž, schopný udržať na uzde aj celé telo, jazyk je síce malý úd, ale honosí sa veľkými vecami. Ním dobrorečíme Pánovi a Otcovi, a ním aj zlorečíme ľuďom, stvoreným na Božiu podobu. Z tých istých úst vychádza dobrorečenie i zlorečenie. Preto sa musíme od Jozefa naučiť pestovať ticho: ten priestor vnútorného života v našich dňoch, v ktorom dávame Duchu príležitosť, aby nás obnovil, utešil, napravil. Nehovorím, aby sme upadli do nemoty, to nie, ale aby sme pestovali ticho. Každý nech sa zahľadí do svojho vnútra: mnohokrát vykonávame prácu a keď skončíme, rýchlo hľadáme telefón, aby sme urobili inú vec, vždy je to s nami tak. A toto nám nepomáha, vedie nás to sklznúť do povrchnosti. Hĺbka srdca rastie s tichom, s tichom, ktoré nie je nemotou, ako som povedal, ale ktoré prenecháva priestor múdrosti, uvažovaniu a Duchu Svätému. Niekedy máme strach z momentov ticha, no nemáme mať strach! Ticho nám veľmi prospeje. A úžitok pre srdce, ktorý z toho budeme mať, uzdraví aj náš jazyk, naše slová a predovšetkým naše rozhodnutia. V skutočnosti Jozef spojil *mlčanie s činmi*. On nehovoril, ale konal, a tak nám ukázal to, čo raz Ježiš povedal svojim učeníkom: «Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach». Keď hovoríme, nech sú to plodné slová. Je treba ticho, správnu reč, niekedy aj zahryznúť si do jazyka – čo nám prospieva – namiesto toho, aby sme hovorili nezmysly. Na záver sa pomodlime: *Sv.Jozef, muž ticha, ty, ktorý si v evanjeliu nepovedal ani slovo, nauč nás postíť sa od márných slov, znovu objaviť hodnotu slov, ktoré budujú, povzbudzujú, utešujú a podporujú. Buď nablízku tým, ktorí trpia v dôsledku slov, ktoré zraňujú, ako je hanobenie a ohováranie, a pomôž nám, aby sme k slovám vždy pripájali skutky. Amen.*

Anjel Pána na 3.adventnú: Dajme si konkrétny záväzok pred Vianocami
Evanjelium nám predstavuje rôzne skupiny ľudí: zástupy, mýtnikov a vojakov, ktorých sa dotklo kázanie Jána Krstiteľa, a tak sa ho pýtajú: „Čo máme robiť?“ (Lk 3,10). To je otázka, ktorú kladú, ona nevyplýva z nejakého pocitu povinnosti. Skôr je to zo srdca, ktorého sa Pán dotkol, z nadšenia z jeho príchodu. Predstavme si, že nás prichádza navštíviť milovaná osoba. Očakávame ju s radosťou, ba i s nedočkavosťou. Aby sme ju privítali tak ako treba, poupratujeme dom, pripravíme čo najlepší obed, možno aj darček... Skrátka, dáme si záležať. Tak je to s Pánom, radosť z jeho príchodu a Boh však túto otázku posúva na vyššiu úroveň: Čo mám urobiť so svojím životom? K čomu som povolaný? Čo ma naplňa? Evanjelium nám touto otázkou pripomína niečo dôležité: **život má pre nás úlohu**. Život nie je bez zmyslu, nie je ponechaný na náhodu. Je to dar, ktorý nám zveruje Pán so slovami: objav, kto si, a pracuj na uskutočnení toho sna, ktorým je tvoj život! Každý z nás je poslaním, ktoré treba naplniť. Nebojme sa teda spýtať Pána: Čo mám robiť? Často mu opakujeme túto otázku. Spytujeme sa to aj my: Čo je dobré robiť pre mňa a pre bratov? Ako k tomu môžem prispieť? Ako môžem prispieť k dobru Cirkvi, k dobru spoločnosti? Po otázke nasledujú v evanjeliu odpovede Jána Krstiteľa, ktoré sú pre každú skupinu iné. Ján odporúča tým, ktorí majú dve tuniky, aby sa podelili s tými, ktorí nemajú žiadnu; mýtnikom, ktorí vyberajú dane, hovorí: „Nevymáhajte viac, ako vám určili!“; a vojakom: „Nikoho netrápajte a nikoho nezdierajte“. Každému je adresované konkrétne slovo, ktoré sa týka reálnej situácie jeho života. To nám ponúka cennú lekciu: *viera je stelesnená v konkrétnom živote*, dotýka tela a premieňa život každého. Zamyslime sa nad konkrétnosťou našej viery. Ja, moja viera: je to niečo abstraktné, alebo je konkrétna? Udržiavam si ju službou druhým, pomocou? A tak si na záver položíme otázku: Čo môžem konkrétne urobiť? V týchto predvianočných dňoch. Ako si môžem zastat' svoju úlohu? Dajme si konkrétny záväzok, hoci aj malý, ktorý zodpovedá našej životnej situácii, a uskutočnime ho, aby sme sa pripravili na tieto Vianoce. Napríklad: môžem zatelefonovať tomu osamelému človeku, navštíviť toho a toho starého alebo chorého, niečím poslúžiť chudobnému, núdznemu, možno musím požiadať o odpustenie, dať odpustenie, objasniť situáciu, vyrovnať dlh. Možno som zanedbával modlitbu a po dlhej dobe je čas prísť si po Pánovo odpustenie. Bratia a sestry, nájdime niečo konkrétne a urobme to! Nech nám pomáha Panna Mária, v ktorej lone sa Boh stal telom.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.

Číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.